உ

சிவமயம்

வேலுமயிலுந்துணை.

புள்ளிருக்கு வேளூர் என்கிற

வேதபுரி

ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசுவாமி

கந்தபுராணசதகம்.

இஃது

மாயூரம் விசுவ பிர்ம்ம வம்ச வைதீக குருஸ்தானம்

பிர்ம்மஸ்ரீ சபாபதி ஆச்சாரியாரவர்கள்

குமாரர்

அஷ்டாவதானம்

சந்திரசேகரவுபாத்தியாயர்

என்று வழங்குகிற

முத்துக்குமார தாசரால்

இயற்றி

வேளூர்

ஸ்ரீ @ ஸ்ரீ வடிவேலுத் தம்பிரான் சுவாமியவர்கள்

அபிப்பிராயத்தின்படி

திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ

மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்

மாணாக்கருளொருவராகிய

திருமுல்லைவாயில்

மகாசனம்பொருந்திய

ஐயாசாமிவன்னியரவர்கள் குமாரர்

ஆ. அ. சிவசுப்பிரமணிய வன்னிய

ரவர்களால்

கும்பகோணம்:

"லார்ட் ரிப்பன் அச்சாபீஸிற்"

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கரவருஷ ஆடிமீ

இதன் விலை அணா ௪.

Cl. 50068

1996

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

புள்ளிருக்கு வேளூர் என்கிற

வேதபுரி

ஸ்ரீ

முத்துக்குமார சுவாமிபேரில்

பாடிய

கந்தபுராணசதகம்.

விநாயகர்காப்பு.

வெண்பா.

பூமேவு வேத புரிவாழ் குமரன்முன்
றூமேவு லீலையொடு தோத்திரிக்க—யாமேவு
கந்தபுரா ணச்சதகக் காப்பாகு மாலேக
தந்தபுரா ணப்பொருளே தான்.

உற்பத்திகாண்டம்.

நூல்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகெலாம் புகழ்கைலை மேற்சத்தி சிவபிரா னுபயபத முச்சிபூண்டன்,
புரிமைதவிர் தக்கனோர் மகளென்ப தறமுயன் றுத்தமனை லுத்தரவிறு-லிலகுமிம
வனையரசன் மகளாகி மேனைகைக் கிருநிதிய மாய்ச்சிவ ஞ்சேர்ந், திடுதவஞ் செய
மகேந் திரமதிற் சூரன்வர மிறைவர்பாற் கொண்டாளவே-யலகிலாக் கலையுணர்வு
பெறுசனகர் முதனல்வ னாயமற நந்திமார, னன்றிவா ராதுகாத் திடுகென் ற
றிவிலச் சிலையிலவ ரறிவடக்கி-விலகுறா தவரொடது வாயிருந் தமலனுறு மெ
ய்ஞ்ஞான மோனசுகரீ, மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்கு
மரனே. க

ஒருகணங் கோடியுக மாயனை வரும்பெண்க ளுடனனு பவித்தலின்றி,
யொளிர்படைப் பாதிசெய லோயுமா றுமையின்ப மொருவியோ கின்பமுற்றுத்-
தருநிழலி லுறைபவன் சூர்செய்துன் பாற்றுது சசியோடு கைலையணுகித், தடை
கண்டு மேருவிற் சார்ந்தே சயந்தனொடு தகையமரர் சிறையுற்றதோர்ந்-துருகியுள
முன்செய்தவ னொழியவே தற்குறித் துரிபதவ மாற்ற வெதிர்வந், தொப்பிலெம்
மகனொருவ னப்பெரும் பகைதொலைத் துமையளித் திடுமென்றுபோய்-மிருக
தரன் முனிவரொடு கல்லா லதன்கீழ் விளங்குற வுளம்புகுந்தாய்,மேதகைய ரோது
மிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. உ

வாசவனு மனைவியைக் குருமனையில் வைத்துவிதி வாய்ச்சென்ற சூர்செ
ய்துன்பும், வந்தர னளித்தசொல் லின்புமங் கோதவவன் மாதவற் கவனுடன்
போய்ப்-பேசவரி யோர்ந்திமய மீதுபார்ப் பதியைவெண் பிறைசூடி மணமியற்
றிப், பெருமைதருசுதனல்கநஞ்சுதன் றனையோகு பெயரவிடு கென்னவிதிவந்-தாச
னுவு மின்மதனை யையனிடமவ்வா றனுப்பவவ னொருவாறுதேர்ந்,தணுகிவெள்
வனைநந்தி யாலயர்ந் தவரவ ரறிந்திடக் கணைகளைந்தும்-வீசவழல் விழிதனி லொ
ழிந்திடச் செய்தபர வித்தக னுளத்திருந்தாய்,மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பால
மர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௩

அங்கவன் றேவியுறு துன்பமாற் றுதுபோற் றமரர்விடை யால்வரச்செ
ய், தவர்வேண்டு விதமிசைந் திரதிமலை மான்மணத் தருநிமென நிட்டைகூடித்-
துங்கமுநி காளுவந் திடுகென்று கௌரிபாற் சோதிக்க வடிவமாறித்,தோன்றியா
ங்குண்மைகண் டிகழ்வுபுக ழாக்கொண்டு தூயதவ மொருவிமனையிற்-றங்கவி
டை மேற்காட்சி தந்துதன் வரைவந்து தக்கவெழு முனிவோர்களாற், றந்தை
பாற் பார்ப்பதி தாப்பெறுஞ் சம்மதந் தாழா துணர்ந்துவக்கும்-வெங்கணர வணி
வேணி யண்ணலுக் கருளோங்கு வித்தா யிருந்தபொருணீ,மேதகைய ரோதுமிரு
மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௪

அகமகிழ்ந் திமவான்ற னகாமுதிர் செய்வீக வறிவுசெறி புலவனுள்ளத்,
தமையுமெழி லுறவந்து பங்குனியி லுத்திரம தமைவெழுக வென்றுதொழவே-
நகமகேச்சுரனந்தி யாலயனை யருஞ்சூழ் சாக்கிரி டாதிவிதியாற்,றுங்கிவிடைமேற்
சென்று தன்மாமி யமுதுகொடு தாள்விளக் கிடவுவந்து-நகமணிக ணிறைவதுவை
புரிசாலை யரியணையி னண்ணிவட பாலிழியவே,நமர்கணீ நஞ்சன்மி னென்றுதெ
ன் பாற்செல்ல நன்குவிடை யருளவேகி-மிகமன தயர்ந்தமல யத்துறுங் குறு
முநியுண் மேவுமெய்ப் போத சுகநீ,மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேத
புரி வாழ்குமரனே. ௫

அந்தமண் டபமதிற் கல்யாண சுந்தரி யடைந்துதன் பாலிருப்ப, வகமகி
ழ்ந் திமவான் பதப்பூசை செய்துமனை யாளுதவு புனலின்மகளைத்-தந்தன மெனக்
கையிற் றற்சாக்கியிற் கொண்டு சந்தோட மூடியெவருஞ்,சயசய வெனப்பல் வி
யந்துவைத் திடவிருவர் சங்கீத மோங்கமடவார்-சொந்தமுடன் வாழ்த்திடத்
திருவமுது கனியுண்டு தாமறை மணச்சடங்கு,தொன்மறை யவன்செயப் பரன்
வீற் றிருக்குநற் சுபகர மிருந்தகாலை-விந்தரிய நாதமய வம்பிகா நாதவென வே
ண்டுபவ ரெண்ணுபலநீ,மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்
குமரனே. ௬

அதுபோது மதனையிர திக்குருவ மாகவரு வாகவெவர் கட்குமருளி, யம்
பிகை சமேதன்விடை மேற்சென்று கைலையை யடைந்தமரர் விடைபெறத்தான்
குதுகலித் தணையினுமை யுடனேங்க வுயிரொலாங் கூடியின் பொடுவாழவே,
கூறுமொரு நாள்வலிய சூர்துன்பு தொலையவொரு குமரனரு ளெந்தையென்று
பதுமனரி முதல்வேண்ட முகமாறு கொடுவெம் பகத்தீப் புலிங்கமுமையும், பார்
த்தஞ்ச வுதவிமுன் போலிருந் தங்கியாற் பவனனுற் கங்கையுய்ப்ப-விதுசூடி
யுளமென்று சரவணத் தவள்வைப்ப விளையாடு சிறுமதலைநீ: மேதகைய ரோது
மிரு மாதரிரு பாலமா வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௭

அன்னதட மாமல ரிடத்தரி முதற்சூழ வவ்வவர்க ளாமுதல்வநீ,யாறுமக
வாகியறு மீன்முலைப் பாலுண் டமர்ந்துமுன் வெருவுமுமையாள்-பின்னர ணிட
ஞ் சென்று காலணியின் மணிவந்த பேதையர்க ளானைமேவிப்,பெற்றகரு வவர்
பெறு வண்ணஞ் சினந்திடப் பேதையர்மெய் வெயர்விலக்க-மென்னமிகு வீரர்
தா வீரவா காதிநவ வெழில்வீரர் தமையுயிர்ப்ப, விறைகண்டு நீவிரோம் மைந்த
னிட மெய்துகென் றிறைவியொடு வரவுமிமவான்-மின்னனைத் தமுதூட்ட
வண்டுநற் றந்தையொடு விடைமருவு மிளவரசுநீ: மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு
பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௮

கூருண்வேல் விழியுமை முலைப்பால்பெய் சுனையிலுறு குமரர்தொல்லுரு
வாய்ப்பரங், குன்றுற விடுத்தரன் குன்றிடை யிருப்பநீ கூடுவிறல் வீரருடனே-
பாருலாய் வானுலா யோடிவிளை யாடியும் பற்பல்விட மங்கள்புரிகாற், பாகசா

தனனுதி யமரரமர் செய்துநின் பால்வெற்றி கொள்ளாது வெம்-போருலைய நாரத னுணர்த்தமந்திரி வந்து புகழ்செய்து பிழைபொறுத்தெம், புண்ணியாவருள்க வென வவரவ ரெழுந்துநின் பொன்வடி வுணர்ந்தேத்தவே-மேருநின் ருறுமுக மீராறு தோளன்றி மேனிமுழு தாத்தெரித்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௯

பின்புமுன் போலிருந் தமரர்கோன் முதலான பேர்கந்த வரையின்முறை சள், பிறழாது நின்பதம் பூசித்துமகிழப் பெருங்கருணை செய்தெங்கணுந்-தூன் புபுரி நாரதன் மகத்தகர் மிகைக்கொண்டு தொடர்வீர வாகுதவிபாற், றூண்டியமர் போதுபா ரதிகாத லன்கைலை தொழுதுவர நேர்ந்தகங்கூர்-வன்புகண் டன்று சில வினவிவேதத்துமுன் வருகுடிலை யுண்மைபுகல, வருமோ வெனக்கலங் கிடு மவன் றலைபொருவகைபுடைத் துப்படைத்து-மின்புரி சடாதர னறிந்தயற் கரு ளிமுன் வேண்டமெய்ப் பொருளளித்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பால மர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௧௦

கருதிமுத் தமிழ்முனிக் குங்குடிலை யுண்மையது காட்டிநீ வந்தசுனையிற், கண்டவமு தக்கொடி யொடுஞ்சுந்தரிப்பெயர்கொள் கன்னிமண மாற்றவரமே-தருதியென வவரையிந் திரன்வேடர் தனையளாய்ச் சாரவிடை செய்துமீண்டு, தன்வரையி னின்றுபோய்த் தந்தையிடை யெய்துநா டறுகண்வெஞ் சூர் செய்செயலைச்-சுருதியான் முதவியோர் சொல்லவுமை பாகனுற் றேன்றுபதி னொருபடையுடன், றேலாத வேலா யுதங்கொண்டு வீரர்புடை சூழவிர தத்தி லேறி-மிருதிபுகல் விதியினமர் செயவெண்ணி நிலனண்ணி விருதியங் கணமிகு ந்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௧௧

வருபோது வழியில்வெஞ் சூர்தம்பி தாரகன் வதிந்தகிர வுஞ்சநோக்கி வானவர்க ளஞ்சநா ரதன்முயன் றிடவீர வாகுவைப் பூதவெள்ளம்-பொருவீர ரிளையரொடு போர்முன்பு புரிகெனப் போயமர்க் களமெதிர்த்துப், போந்தவிக லனிகமும் பூதருஞ் செய்தவெம் பூசலாற் பொலிவுமாழ்க-வொருவிலக் கருமெ திர்ந் தாங்குபுழை யத்தத்தி னேதத்தி லெறியவாரி, யொப்பிலான் பல்கணை வி டுத்தெதிர்த் தோய்ந்தெழுந் தொருபடைகொ டோட்டிமற்றும்-வெருவாது மாயநகர் புகவவன் பூதரை வெருட்டமுநி யாலறிந்தாய்-மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௧௨

அதிகோப மொடுசென்று பூதர்வென் றதுகண்ட வவுணனுன் சொற்பெற ரிந்தே,யமராட வெதிராடி வண்டுகோ டிகவேி யவனம்பு போக்கியணுவு-மதியான் முகக்கை மருப்பறுத்தி டவுநேர் மல்லாட விற்படையெலா,மாற்றிவே றிரதமேற் சரமாரி பொழியமிகு வாளியாற் புவியில்வீழ்த்தி-யெதிர்சேனை யாவுந் தடிந்தவ னெழுந்துசிவ னீந்தபடை யுய்ப்பவாங்கி,யேகிமலை யோடுமா யஞ்செய்ய வேற் படை யெடுத்ததை விடுத்துமலையும்-விதிமாறு தாரகனு மறமயல்வீரரை விளக்கி

யவ் வேலேந்திஞய்-மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ் குமரனே. கரு

ஆண்டரன் படைவீர வாகுபெற வன்பூத ரனைவரு மெழுந்துசூழ, வவ ணின்று மிமவரை கடந்து நற்மேவகிரி யதிலிரவொ டணுகியமரர்-வேண்டவவர் பூசனை யுவந்தமர்ந் தருளிவிண் மேவுதா ரகன்மனைவியா,மெல்லியற் சௌரிது யரோங்கவசு ரேந்திரன் விதிக்கடன் முடித்தயர்ந்தே-நீண்டகன் மகேந்திர மடைந்துசு ரன்பா னிகழ்ந்தவை நிகழ்த்த வெம்பி, நேரிலான் றம்பியை யடர்த்தநின் பாலிக னிறைந்தமோ கன்றடுத்து-மீண்டமர்த் திறமே குறித்திருந் திடவிரவி விரவவது விட்டுவந்தாய்-மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ் குமரனே. கச

இரதத் தமர்ந்துபடை புடைவரக் கேதார மின்பிறப் பெய்துயிர்க் கீந்,திடுகாசி நகர்பருப் பதமலை திருப்பதி யிலங்குதென் கைலைகண்டு-பரதநடமிடுமால வனீங்கி நகர்சிறப் பாங்கச்சி கண்டுதியாம், பருவத மிருந்து நவநீதபுரிகண்டுசேர்ப் பழமலை தெரிந்துமுனிவோர்-கரதலங் குவியவா னந்தநட மிடுமன்று கண்டுகா விரியின்வடபாற்,கரைகண்ட மண்ணிநதி யிடையமரர் கம்மியன் காட்டுநகர் தன்னி லிரவால்-விரதஞ்செ யன்பரது சேய்ஞலூ ரொனநல் விருப்பமொடு வீற்றிருந்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. கரு

பண்டைநா ளிந்திரன் காழியி லிருந்துறும் பாடபகர் வரியதானீ,பரிதியுதயஞ்செயத் தந்தையைப் பூசித்தொர் படைபடைத் ததிவீரர்தாம்-அண்டைபுகவிடைமருது மயிலாடு துறைபறிய லகரமுதல் கண்டுகமலா,லய மடைந் தளவில் பதி நீங்கிவெம் பாலையு மறப்பரா சரன்மைந்தருங்-கண்ட யல் வரச்செந்தி னகர் மேவி யமரர்சீர்க் கம்மிய னமைத்தகோயில்,கதிபெறச் சிங்கா தனத்தெழுந் தருளி விண் காவலன் கூற மலர்வாய்-விண்டருள் பொழிந்துமெய் வியாழன்மொழியாலசுரர் விதமறிந் திடநினைந்தாய்-மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. கசு

அசுரகாண்டம்.

ஆறுமுக மீராறு தோளருட் கண்கள்கொண் டருளவே திருவுளஞ்செய், தாறுபிறை சூடியுமை வேறுவே ரூப்புரி யருந்தவத் துறுதிகண்டாங்-கூறுசரவணவாவி மேவுநின துற்பத்தி யுரையாட வல்லருளரோ,வோதுமுன் காசிபனளித்தவவு ணர்க்கிறைவ னுதவுசுர சைப்பெயரிஞள்-கூறுபுக ரிடைமாயை விஞ்சைகற் றவனுற் கொடுத்தமா யைப்பெயர்கொடே, குலவிருத் தியையெண்ணி வெள்ளிமுயல் வானிதிக் குன்றின்வட பால்வியக்க-வீறுதவ வடிவான காசிப னிருக்கைபுக விளைமயல் கொளத்தெரிந்தாய்-மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. கஎ

பின்னரும் தவனவ ளிணங்காது கங்கைநேர் பெயரமய லாற்றொடர்ந்த ப்,பெருமாயை கதிரோடு மறையநின் றேங்கிப் பிணங்காது வரவுமவள்பாற்-சொன்னபடி யாமந் தொறுங்கலந் திருவரும் தொல்லுருவி லாததேவாய்த், தூயவரி கரியாயு மறியாய்ச் சுகித்திடத் தோன்றுவார் வெயர்வுதந்த-மின்னகுப லவுணவெள் ளத்துடன் சூரனுய் வெந்திறற் சிங்கமுகனுப்,மேவலர் வணங்குதா ரகனுயெ ழுந்துபல வெறிகொண்ட மறிமுகியுமாய்-வின்னமா மிருகமாய்க் கூடவா யிரலக்க வெள்ளமா யதில்வியந்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. கஅ

அனையர்பக லாகமுன் வடிவுறத் தந்தைசுத ரரியதவ மேவுகதையொன் றறைகுவான் குச்சகன் பெறுகவுச் சிகனேநோன் பகல்வித்து மனையிருத்த நினைவுற் றுசத்தியன் மகள்விருத் தையைவினவி நிலைமைசெய வவளொர்யானை நேர்கண்டு மடியவிய மற்குறித் துத்தவ நிகழ்த்தியக் கரியிடைப்பட்-டினையதோ விரதவா தத்திச்சை யாலற மெலாம்விற்ற தென்று தவமே, யீந்துகாத் துயிரளித் தொருமகன் மணம்புரிய வினியமிரு கண்டுதோன்றி-வினையின்மார்க் கண்டனைப் பெறமேன்மை யாந்தவம் விளைப்பிரென வவேதுணர்ந்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௧௯

அப்புதிய மாயைமைந் தர்க்குமிகு செல்வமுறு மாறுணைத் தேகவவரங், கமர்போது புகர்வந்து மகமாற்று விதநன் கறைந்தருள வடபுலம்போய்த்-துப்புடைய சூர்நின்று தொன்மாயை தருபொருட் டொகைபெறப் பதினுயிரந், தூவேள்வி செய்தரன் றேன்றுதுதசையரிந் துயிர்தொலைத் திடவும்வெந்தீக்-கப்புவிடு குண்டத்தி லாயிரஞ் சென்னியிடு காரரி முகன்மடியுமுன், கடமிடற் றவன்வந்து தன்னருள்கொ டெழுசூர் கருத்துணர வெதுவேண்டிநீ-வெப்புறு தவஞ்செய்தை யெனவவன் பலவாகவேண்டவா வுந்தெரிந்தாய்-மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௨௦

அத்தனு முவந்துநூற் றெட்டுக மிருந்துபல் லண்டமதி லாயிரத்தெட் டாளுதி யெனத்தேரொ டாழியொரு சிங்கமு மளித்தளவில் படையு நல்கிப் பத்தமர் சகத்திர கோடிவெள் ளங்கொடேர் பகடுபரி யசுரர்சேனை, பாலித்தபின் சிங்க முகனோடு தாரகன் பரவமிகு வீரமுதவி-யெத்தகைய வொஞ்சத்தி யன்றியுமை வெல்பவ ரெனப்புகன் றேகமுநிமுன், னெய்துகு ராதியர் புகர்க்குரு விடத்தடைந் தெல்லா முனைத்திருந்து-வித்தக வியற்றுநெறி யென்னெனத் தாமிலா வெய்யார்க் குரைப்பதோர்ந்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. உக

ஆவியிலை மற்றையவு மித்தைவடி விற்கடா காயமென நின்றுவெளியா, மம்பர மெனிற்றரும மென்றருந் தீதுநன் காயாது தேவரிறையை-நீவினாந் தேசிறைசெய் தேவல்செய வும் புரிதி நீளண்ட வியல்பிதெனவே, நேரிலான் படை

யோ டுருத்திர னலாததிசை நின்றவனா வென்று பிலமும்-பாவியங்குள்ளாரை வென்றுவந் தரிதுங்கு பாற்கட லடைந்துழக்கப், படையைந்திஞற் படைபட ர்ந் தரி யடர்த்திடப் பார்த்ததா ரகனெதிர்ந்து-மேவிவெஞ் சமராடி யரியாழி யணியென மிலேந்தவொரு விற லறிந்தாய்,மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பால மர வேதபுரி வாழ்குமரனே. உஉ

அத்தார கன்றிற மறிந்தசூர் படையோ டருக்கன்முத லவரோத்தவா,னணு கவுந் தூதருனா யாலஞ்சி மகவானு மயிராணி யுங்குயிலதா-யொத்தாங் ககன் றிடத் தேவரைத் தருவர்களொறுக்கவவர் வாழ்த்தவிடுவித், துயருமக லோகமுத லுற்றவர் துதிக்கவு முவந்தயன் பதநண்ணியே-நத்தாசி சொல்லவவண் வை த்தரித னுலகூடு நாடவெதிர் வந்துநெடுமா, னவில்வாழ்த் திடக்கொண்டு சிவ லோகமுஞ்சென்று நாதனடி யேத்தியருளால்-வித்தார வண்டங்க ளிற்சிலனா நி றுவியே விண்ணுட்டுள் வரவறிந்தாய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. உரு

தன்றுயை யருடாதை மைப்புகர் சொலக்கண்டு தரணியிடை யவனொ ட ணுகித், தன்றிருமுன் வந்தேத்து மமரரிறை யரியயன் றங்குழாத் தூடுதோன்ற நின்றுனா யாரென முராரிமு னகந்தைகொடு நெற்றிக்கண் முதலேமலரோ,னினே யாது தன்றொழி விழந்துபோய் நீடவ நிகழ்த்தியழ விழிகணீர்பே-யென்றுங் கெ ழத் துயர் வுறக்கனவில் வந்தவிறை யேவுபதி னெருபேரிடத், திலகுருத் திரர் கோடிகோடியாய் வந்துதொழி லீந்தனர்க ளவரிவனென-மின்றூங்கு வேணியா னன்புமிக மேவுசூர் மேன்மைபெற் றதுதெரிந்தாய்-மேதகைய ரோதுமிரு மாத ரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. உசு

தென்றிசைக் கடல்வட கடற்கண் மகேந்திரத் திருவளரு நகராசுரச், செல்வநக ரிடையிடைத் தீவினிற் பன்னகர் சிருட்டித்து நாவலந்தீ-வொன்றி மா யாநக ரமைத்திருஞ் சூர்தம்பி யுறுதானே தாரகனிருந், தொளிருமா றமரர் சீ ர்ப் புனேவர்கோ ஞசியொ டுணர்த்தவுந் தருவர்பெருமான்-றன்றிறற் றெண் கடற் புனலமர ராட்டமுடி தூமறை யவன் சூட்டவத், தோற்றநக ரிடையெவரு மேத்துமர சியல்பினேத்தொட்டபொழு தேவரியைநம்-வென்றிதரு சமுகத்து வேண்டுதொறும் வருகென்று விடைசெய்வீ றுந்தெரிந்தாய்-மேதகைய ரோது மிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரிவாழ்குமரனே. உடு

அம்புயத் தயனங்க மைந்தோத விளவெயிலொ டாதவன் செல்லமதிதா, னல்குதலு மல்குதலு மில்லதா யெழவெரி யழற்பணி புரிந்துகுளிர்வாய்த்-தம் புரத் துறவியம ஞற்படைத் தருவருட் சலியா திருப்பவாயு, தாராதி குப்பலேத் தள்ளவரு ணனுநாவி சந்தனு திகள்கலந்த-வம்புநீர் வீசவிந் திரனமரர்குற்றே வல் வந்துசெய விசைமிக்கசூர், மதுவளக பதுமகோ மளே விபுதை சௌரியை மணந்துமண மாற்றுவித்தும்-வெம்புதிற லரிமுகன் கரிமுகன் பதிபுக விடுத்துவா

ம் விபவமோர்ந்தாய்-மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்கும ரனே. உசு

பகைவர்வெரு வுறுபானு கோபனெரி முகன்வச்சிர வாகுவிர ணியனென்மகார்ப், பதுமகோ மளைபெறவு மூவா யிரம்புதல்வர் பன்மனைவி தரவுமிளையர்-வகையிலதி சூரனூற் றுவர்கள சுரேந்திரன் வரத்தவர்க ளஞ்சுசெயல்வில் வலன்வஞ்ச வாதாவி வரமறி முகத்தடரு வாசனைத் தழுவிவாழ்நாள்-நகைமுகச் சசிசுவர்வை யுன்னியக் கொடியசூர் நாடொற்ற ராற்றுவவே,நாயகியொ டிந்திரன் காழியுற் றெருமக ளடத்தவர சியல்புணர்ந்து-மிகையுறு பரன்பூசை செய்நந்த நவனமுரு வேயாய்ப் புரிந்ததோர்ந்தாய்-மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. உஎ

இரவிமுதல் வழிபெறு தோங்குவிர் தத்திகவிறப்பொன் வரையிற்றவஞ்செய், திறைவரருள் குண்டிகைப் புனல்கொண்டு தாரக னிருந்தமா யாபுரியினேர்,வரவவன் கிரவுஞ்ச மலையாயுள் வழிகாட்ட மயலுற் றடைந்துபின்பவ்,வஞ்சனை தெரிந்துநின் வடிவேலி னிறுமாறு வன்சாப மிட்டுவிரைவிற்-றிரவிய வரைக்கெதிர் வரைக்கண்வந் ததுபிலஞ் செல்லச்செய் தசமுகிபெறுந், தீயனா மறிக கறியோ டமுதருந் தித்தொலைவு செய்தொர்கொங் குக்கணித்தாய்-விரவுபழி தீர வர னர்ச்சனைசெய் மலயமா மெய்த்தவர் திறந்தெரிந்தாய்-மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. உஅ

காழிதனி லிந்திரன் பொழினீர் வறந்துமுநி கழறுமா றர்ச்சனைசெயக், கணநாய கன்காக வடிவாய்க் கடத்து நீர் காவிரியதாக்கவிழ்க்க-வாழியமு தாக்குமுநி தேர்ந்தரு ளடைந்து குற் றாலத்தி லரியைமாற்றி,யரனுலய ஞ்செய்து வழிபட்டு மலயத் தமர்ந்தருள வைங்கரத்தோய்-வாழியென் றேத்தி யக நிறைவோடு சிவபூசை மகிழச்செய் வாசவன்பால், வானவர்கள் வந்துகு ரிடையாம் படுந்துயர் மதித்திலா யுய்யும்வகையென்—வீழிவாய்ச் சசிமாது காதலா வென்றடியில் வீழ்ந்துமுறை யிட வறிந்தாய்,மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. உகூ

வலியசூர் மகமொன் றியற்றியதி யாமெலாம் வாழவோ மதிகொள்வேணி, வள்ளலருள் வரமென்ன வெளியதோ வவனேவு வகையே புரிந்துசுரர்காள்-நலிவுற்ற தன்றியுஞ் சிறையுற்று மனைவிடைகை நகையென் றிவண்கரந்தே, னம்புவார்க் கருணம்ப னுக்கீ துரைப்பதென நவிலிந் திரன்சசிக்கார்-கலியைக் கடைந்தரன் விடமயில வமுதெழக் கடல்வண்ணன் மோகினியுமாய்க், கடவுளர்க் கவுணர்க் கிலாதிட மறைந்துண்டு காணிருவ ரிரவிமதியை-மெலிவிப்ப விட்டரற் கூடியருள் சாத்தனையொர் மெய்த்துணைசெய் தேகவோர்ந்தாய்-மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௩0

கயிலாயமதிலிந்திரன்யோகபரன்முனங்காணுதிருப்பவொருநாள், காழியிற் றுன்முகி யொடசமுகி யடைந்து சூர் கலவிசெயு மாறெண்ணியே-யயிராணியைப்பிடித் தேகவையன்றனுளாம் வீரமாகாளர் போ, யவள் விடுஞ்சூலமுங் குன்றமு மொர்வாள் கொண்டகற்றி யளகங்குறைத்துக்-கயிலொன் றறுத்துத் துன்முகி கரந்துணி படக்கண்டு சசிதன்னை முன்போற், காவல்செயமுனியோத விந்திரன் வந்து மாகாளனைப்புகழ்புரிந்து-வெயில்வீசு பொன்வனாயி லுரியம்மாதொடுசென்று மேவு செயலுந்தெரிந்தாய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௬௧

மறிமுகத்தாடுன் முகத்தாளுடன்சென்று வலியபுல் லவுணர்பெருமான் மாடுவீழ்ந்தலறி யயிராணியை யுனக்கென்று வெளவிவரு போதிலெங்கை-பறிகொடுத்தே மெனச்சூர்கொண்ட கோபமது பார்த்தவன் பாநுகோபன், பாகசாதனனைமனைவனைவருட னலியுமா பற்றிவரவிடைகொடேகக்-கறியெயிற்றவனுமயனு லனையர்தங்கையைக்கண்டு தங்கையைநிறுத்திக், கடியதுன் முகிமகனுடன்செலச்செய்து வெங்கதிர் முதலியவனா நோக்கி-வெறியொடுவெடித்த சொல்லால் வினவிவன் சிறையின் மெலியவைத்தது முணர்ந்தாய், மேதகையரோதுமிருமாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௬௨

அவ்வணஞ் சிறையூடு மற்றவரு முற்றபோ தயன்வேண்ட வசுரர் கோமான், அவ்வவ ரிடஞ்செலவிடுத்திருந்தான் பின்னரவன் மகன் பாநுகோபன்-றெவ்வடும் படையொடுங் காழியுற் றங்கெலாந் தேடியுஞ் சசியையறியா, தேவிண்ண கம்புகக் கண்டுவெருளுஞ்சிறிய சீர்ச்சயந தன்சிறிதுபோ-தெவ்வமுற்றேதுணிந் தெதிரவான வரவுணரி கலமர் செயக் கயிற்றால், யாப்புண்டவமரனாக் கண்டவிந்திரன்மகனெடுத்தகைத் தநுவளைத்து-வெவ்வழற் கணைதொடுத்தெதிர்விடுத் தவுணர் தமைவென்றவலியுந்தெரிந்தாய்-மேதகைய ரோதுமிருமாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௬௩

சூரன் மகன் வெஞ்சரம் விடுத்திடத் தேவர்கோன் சுதன்மடித்தம்புபலவாத், தூண்டிவின்னுணியைப் போக்கவுந் தோலாது தொடுகணை கண்மீதுதூர்ப்பத்-தேரதுசிதைந்திடக்கணைதூவவேறு மொருதேரேறியளவில் வாளி, சிந்தியே தந்திமேல் வீழ்த்தியது தேர்ந்துபகைதெறுதறுகண் வெள்ளையானை-பாரநாற்கோடுகொண்டுர மீது பாயவவை பட்டுவிழ வதையும் வீழ்த்திப், பாசங்கொடார்த்துச் சயந்தனைத் தேவர்பல பணிமாதரொடு கொள்ளவே-வீரவயிராவ தந்தன் கோடு வெண்காடு மேவியுற்றது முணர்ந்தாய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரிவாழ்குமரனே. ௬௪

மகேந்திர காண்டம்.

செந்தினக ரிடையிருந் தசுரர்செய லாதிபல தேவகுரு வாலுணர்ந்து சிட்டனைப் பரிபாலனஞ்செயத் துட்டர்பணி தெவ்வாய சூரன் முன்பு-கொங்

திலகுவாளையணி புகழ்வீர வாகைக் குறித்தமரர் சிறையை விடுமொ, கூறிமீண் டிடவிடுத்துறவுநீ வீரர்கோன் கொடியசிறை சேர்சயந்தன்-புந்திதேற் றிட விந் திரன் சொலத் தம்பியர்கள் பூதமன் னவர்கணிற்கப், போயாழி யின்களைச்சுயர் கந்த மாதனப் பொருவில்வெற் பேறிமீண்டு-வெந்திறற் சூரனகர் கண்டுவிண்வீ தியில் விரைந்துசெல வலிகொடுத்தாய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிருபாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௬௫

அம்மலை கலங்கவெழு வீரர்கோன்வட துபா லாளிமுக னுறை யுளணுகி, யங்கவன் சூரனைக் காணுமாறன்றுசெல வடர்படைகொள் வீரசிங்கன்-நம்ம தொரு காவலிடை வந்ததாரென்றுசமர் நாடியெதிர்வந்துசூழ, நகுவாளினுக் கிரைகொடுத்திட் டிலங்கையெனு நவிரமலை புகவுமாற்றிப்—பொம்மலொடுவளை யுமதி வீரனுமறச்செய்து போய்க்கொடுஞ் சூரனகரிற், பொருமளவில் சேனை யொடு கோரனதி கோரன் வட புலவாய்தலுறுதனேச்கி-வெம்மவிடு சூரன் வலி யுன்னி யுனையல்லாது வெல்வதரி தெனவுளுற்றாய், மேதகையரோதுமிரு மாத ரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௬௬

கீழ்த்திசையின் மேதிக்க ணன்வீர பாநுவொடு கிளர்திறங் கண்டுதென் றிக், கினிலுலவு போதுகய முகனேக்கி யெதிர்வந்து கிரிபறித் தெறியவுடனே காழ்த்திறப் புயனவன்முகக் கைகளாயிரங் கண்டித்து மீண்டுமுடலக், கைகளீ ராயிரந் துண்டாடி வாள்கொண்டு கால்கொண்டு தைத்துவந்து, பாழ்த்திருட்ட வுணர்மிடைதலி னணுவினுருவாய்ப் படர்ந்தெழின் மகேந்திரத்துட், பாநுப கையக்கினி முகத்தனிர ணியனுறையுள் பார்த்தபின் றரும கோபன்-வீழ்த்திரு மனைச்சிகர மேவச்சயந்தனயர் விபுதர்கனவினு மருளினுய்-மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௬௭

அறியாச் சயந்தனுக்கமரருக்குண்மைசொற் றுதிமுத னிகழ்வுகூறி, யக மகிழ்தரப்புரிந்தேகநீ மந்திரி யிலமர் வீரவாகு மவணிற்-பறியாச்சிறைச்களம்பு க் கவர்க்குள்ளது பகர்ந்தவண கன்றுசூரன், பரவுபேரவையூடு தொல்லுருவொ டணுகியப் பதகனெதி ரணையினேங்கிக்-கறியாவு தட்டையச் சூரனீயாரென்க் கந்தவே டேனியானீ, கடவுளர்கள் சிறைவிடுத் தாளுவையதில்லையேற்கடிதின் மாளுவையென்றுபால், வெறியார்ந்த வாய்ச்சிறுவனுரையீது கொல்லென நின் மேன்மை சொற்றிறமளித்தாய்-மேதகையரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௬௮

ஆணவத் தாலுனது புகழமுது செவியுண வவுணர்கோன் விடையால் வளைந், தாயிரந் தானவர்கள் வரவுந் தொலைத்தவ ண்கன்றுவரு வீரர்பெருமான்-றாணவப் பாயுதவிலக்கரொடு சதமுகன்சூழத் திரும்பிநின்று, சூளிகையொர் சிகரியைப் பறிசெய்தெறிந்தமர் தொடர்ந்தாடி யுந்தொலைத்தே, நாணவக்கள்வர் கள் பெரும்படிவமொடு நின்று நாடி யையம்பது வெள்ளமா, நடலையுறு காவலர்

கள் கண்டடர வடியொடுதை நல்கியுடன் மோதிமற்றும், வீணவத்தொழில் புரிந்துயிர் வவ்வி நின்றுமுனேவேண்டி வலியுறவளித்தாய்-மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரிவாழ்குமரனே. ௩௯

நூபுரமளிக்கவந் தவர்புதல்வர் கோனங்கொர் நொடியில்வரை கொண்டுசூரா, நொய்யனுறை வைபவப் பெருமன் றநூறியே நூறுபத்தாந்தொகையுளோர் ஆபுயத் தொகையவ் வணங்கொண்டு கிட்டுமுன் னந்தரத் தேபல்விதமாய், அளவில்சீர் நகரழித் திட்டமர் புரிந்தவர்க ளழிதரச் செய்துகண்டா-ரோபுதுமையென்றுசென் றுரைசெயச் சூரன்மக னொருவச்சிர வாகுவென்போன், ஒல்லென வெழுந்துவிடை கொண்டுபல் படைசூழ வுதடுமென் றுளிரு மொருதேர், மீபுலப் பட்டெதிர்ந்த ன்றுபல் சேனைகளை வென்றுநின் றிடவுளூற்ருய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிருபாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௪௰

நின்றவச் சிரவாகு வெஞ்சினத் தாழ்ந்துசில நெடியகோல் விடநொடியிலே, நெறுநெறென் றொடிபடக் கண்டொளிரும் வீரபுய நிருபன்மற் றம்புபலவாத்-துன்றவுந் துணிபடக் கண்டுபதி னுயிரஞ் சுடுசரந் தூண்டநைந்து, துண்ணெனத் தேரினை யுதைத்துவே றிரதமேற் ருேன்றவது தொட்டெறிந்து, பொன்றவந் திடுமெவனை வாள்கொண் டறுத்தந்தி புகவிலங் கையினுமேவிப், பூசல்புரி யாளிமுக மாயிரம் பெற்றவொரு பொல்லாத வவுணர்மடிய, வென்றட்ட காசம் புரிந்துநீ யமர்செந்தின் மேவிமுன் னிற்கமகிழ்வாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிருபாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௪௧

வந்துபணி வீரர்கோன் சூரன்கொ ளெண்ணமொடு மற்றையவு மோதவருளே, வடிவா யிருப்பநீ யவுணர்கோன் றன்மகன் மடிந்ததுயர் மாற்றியயனுல், நந்துநகர் கண்டுனது பாலேவு தூதரா னவவீர ரோடிலக்கர், நகுபூதர் வெள்ளமீராயிரந் தலைவரிரு நான்குசேர் நூற்றுவருடன், முந்துதா ரகனைவரை யோடயிற்றொைதந்து மூதெயிற் செந்திலுற்று, முதல்வீர வாகுவால் யாளிமா முகனுயிர் முடித்தசெயன் முற்றுமோர்ந்து, வெந்துளந் தமரைவரு வித்துநிகழ் வெல்லாம் விளம்புவா னுள்ளமோர்ந்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிருபாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௪௨

புலவரைச் சிறையிட்ட தாலரன் குமரனிப் பூவிலென் றம்பியுயிரைப், போக்கியுந் தூதனை விடுத்துநக ரழிபடப் புதல்வனுயிர் வவ்வியிந்த்-தலமுறவு முன்னினுன் சூழ்ச்சியென் னெனவவுணர் தமதாற்ற லுரையாடவத், தகுவர் பெரு மான்முன்பு சிங்கமுக னுந்தம்பி சார்ந்தைய கோவுனக்கு, நலபுந்தி கூறவொரு வருமின்று மேல்விளைவு நாடிலாயின்றுநேர்ந்த, நகையறிந் தமரர்சிறை விட்டிலாய் வரநல்கு நாளரன் மொழிமறந்தாய், வெலவந்த வேலனிகல் வேண்டாவெனப்பல விரித்துங்கொ ளாததோர்ந்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிருபாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௪௩

பொய்யும் புகன்றசிறு பாலனுக் கஞ்சியிப் புன்மொழி யுரைத்தாயரன்-
பொருவிலா வரமெவர்சள் போக்கவல் லானெனப் புந்தினைந் திடுதம்பிமேற்,
செய்யும்வகை யின்றியச் சிவபிரான் றன்னுைத்த தெய்வக் குமாரனுனஞ், செல்
வங் கவர்ந்திடத் திருவுளத் தெண்ணினுன் சிறுவனன் றருவனுருவன், உய்யு
நெறி காணுது மறைதேட வருவுருவ மொன்றின்றி யாவுமான, வொருவனன்
புக்கெளிய னொளியினுக் கொளியாகி யுறுசிதானந்தனென்று, மெய்யுரை வழங்
கவுங் கேளாதிகழ்ந்துசூர் வீறிடத் துணிவளித்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாத
ரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௪௪

இன்னமறை மொழிசொலத் தன்னையிகழ் வெஞ்சூரிணங்கவூழ் வலி
யுமெண்ணி, யெவர்கண்ணு மைந்தொழி லியற்றவல் லானுளத் திச்சையார் மா
ற்றவலனென்-றன்னவன் கோபந் தணித்தமர்த் தொழின்முயன் முற்றுவேனி
யானென்றபோ, தகமகிழ்வு செய்துவிடை தரவுமீண் டவுணர்க்கு ளறிவுசெறி
சிங்கமுகனு-மன்னவ னிருக்கைபுக மற்றவரு மேகவு மகேந்திரத் தினிதிருந்து,
மாதவப் பேறுடைய வொருசூர பன்பன் மடங்கலணை மீதொளிரவே, மின்னகு
பன் மாடமலி செந்திணக ரிற்கருணை விளைவினைகள் பலமுயன்றாய், மேதகைய
ரோதுமிரு மாதரிருபாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே ௪௫

யுத்தகாண்டம்.

அகலெழின் மகேந்திரத் திவ்வண மிருக்குமவ் வவுணர்கோ னுதியொ
ழித, லறிவித்த தென்னவிரு ளகலவொளிர் வெற்றிவே லையநின் மொய்ம்பி
னெழல்போற்-பகலவன் கிரணம் பரப்பவின் னவர்படைஞர் பரவவிர தத்தி
லேறிப், பௌவங் கடந்தசூர் முதுநகர வடதிசைப் பாலடைந் தமரர்புனைவோ
ன்-ககனமுக டொன்றேம கூடமா நகரொன்று கடிதிலுன் கருணைகொண்டு,
காட்டவொளிர் சிங்கா தனத்தமர்ந் தருளுமுன் காட்சிநா ரதனுணர்த்த, மிகவுறு
சினத்தொடு நிசாசரன் றூதனை விளித்தாணை புரிவதோர்வாய், மேதகைய ரோது
மிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௪௬

வாரிமுதல் வனைவெகுண் டொற்றருரை யுந்தேர்ந்த வலியசூர் பானுகோ
பன், வரவிடுத் திடவுமிரு பதினுயிரம்வெள்ள யானசே னைகள்சூழவே-காரிதே
ய்ந் திடுபடைக் கலமுப்ப தாயிரங் கந்துகம் பூட்டுதேர்மேற், கைக்கொண் டம
ர்க்குவரு செயனுரை தன்சொலக் கருதிநீ வீரவாகே-போரியற் றற்கருளி வீறறி
ரூந் திடவுமப் பொருவிலான் றெழுதுவையம், புக்குநற் படைகளொ டிலக்கர்க
ளொ ராயிரம் பூதவெள் ளங்கண்முதல்வர், வீரியங் குன்றாத வீரரொண் மர்கள்
சூழ வெய்யனொ டெதிர்ந்ததுணர்வாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிருபாலமர
வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௪௭

பாதகன் றானையொடு பூதரும் படைகொண்டு பயிலவவ ரவர்பட்டுளோர்,
பாரிடர்கள் சிறிநின் றானையொடு சேனைதேர் பற்றிமோ தலுமுடையவே-தீதசத்

13 TO 16 PAGES MISSING IN BOOK

தவுணர்க்கு ளனலியொடு சண்டனொடு செறிபூத ருட்சிங்கனுந், தெறுமாயனோ டுநீலனுமறி முகத்தனொடு சீறுமது வுந்தொடர்ந்தே-காதமர் புரிந்திட விலக்க ரொடு தண்டகன் காரவுணர் தமையொழிப்பக், கண்டுவெகுள் பானுகோ பன்ச ரஞ் சிந்தியெதிர் கறுவவுச் கிரனுமூண்டு-வேதனைசெய் தவனல் விழுந்திடப் பூசருடன் வென்றுநின் றதுமுணர்ந்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௪௯

வீரகோளரிவீரபாநுவீராந்தகன் வீரதீரன் வீரமுன், மேவிய மகேந்திரன் மகேசன் புரந்தரன் வீரராக்கதனென்வீரர்-தீரமொ டெதிர்ந்தமர் செயக்கரிய மா லயன் றிண்படைபல் படையால்வெலத், தேர்வீர வாகுவு மெதிர்ந்திடப் பானு பகை செவ்வேளு மல்லேதுளபத்-தாரவனு மல்லேவே தனுமல்லே தூதவென் றகையறிந் தில்லேயமர்செய், தரவல்லே யல்லேயென வேவலிமை காண்குவஞ் சாற்றுவதி லென்னென்றுபல்-வேரங் கலங்குபுய வீரன்புகன்றுநின் மெய்யரு ள் குறித்ததுணர்வாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ் குமரனே. ௫௰

அப்பாநு பகையப்பு மாரிபெய வெதிர்பெய்து மவனொடு சூழன்றுதேர் மேல், அம்புதூர்த் துத்தடுத் துத்தநுவொ டித்துமம ராடுதிற மோதுமவரார்-தப்பாதொ ராயிரமொ ராயிரஞ் சரமெய்து தநுவம்பு போக்கிமௌலி, தள்ளியர ணந்துணித் திடவுமேற் சரமாரி தறுகணன் வாரிபொழிய-ஒப்பாரு மில்வீர வா குமத் தகமீ துறுகோல் பறித்தெறிந்தே, வொவ்வொரா யிரமம்பு முகமார்பு தோள்கரத் துந்தகைந் துதிரமொழுகும்-வெப்பா லுளங்குலேந் தப்பாவியிரத மேல் விளிவின்றி நின்றதுணர்வாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௫௧

மற்றுமுள சேனையைச் சின்னபின் னஞ்செய்து வன்பூத ரோடிலக்கர், மருவவீரர்களென்னநின்றங்கு மகிழ்வீரவாகுமுன் பாநுகோபன்-றற்றுபதி னாயிரங் கோல்கொண்டு தேரினைத் தூள்செய்து கணைகவேத், தூகளிலான் றகள்செயவு மொவ்வோர்தே ரேறியுந் தோற்றுவன் மோகவேல்கொண்-டேற்றுபு மயக்கநீ மாறுவிட்டேதெளித் திடவீரர் கோனரன்வேல், எய்யுமா றுன்னவே வஞ்சகன் வேருண்டோட விரவியிது போதுமென்று-வெற்றுள மகிழ்ந்துமேல் ...ல் புகப் பாசறையில் வீரரொடும் வீற்றிருந்தாய், மேதகைய ரோது... மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௫௨

முதனு ளமர்த்திறங் கண்டுதுயி லாதவன் ...றுமோர்ந் திடவெழுந்தா ன், மோகவேல் விட்டொளிந் திடுமகன் ...பறியு முனையவா ளவுணர் பெரு மான்-கதமோடு தம்பிமார் புதல்வரசு ...ந்திரன் கறுவுமதி சூரனென்போர், கட ல்போ லிலக்கவெள் ளஞ்சேனே யுடன்வரக் கடிதிலொரு ...லெறி-வதமேபுரி ந்திடக் கருதிவரு கோரமது மகவான் கலங்கியோது ...மணித் தேரேறி யபயுந்

செய் திளையரொடு வன்பூத ரங்கெதிர்க்கும்-விதமே விடுத்தவுணர் சின்னபின்ன ம்படமர் வேடிக்கை கண்டிருந்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௫௨

தேர்பரி கரித்திரள் சிதைத்தவுணர் தமையட்ட திண்பூதர் மேல்வெகுண் டு,சினவாளி தூர்த்தார வாரஞ்செ யரிமுகன் செல்வனு மதிசூரன்வன்-மார்பறத் தண்டஞ் செலுத்தவுக் கிரனவனு மற்றொருதெ ரோறியங்கி, வனமியமன் வாயு விதி மால்படை விடுத்திடவும் வாய்மடுத் தைந்தெழுத்தாற்-சீர்பர வரன்படை யரன்புடை சேர்த்துவிடு திண்கதைகொ டேயடித்துத், தேய்த்துயிர் வதைத் திடத் தாரகன் செல்வனுந் திறல்கொளசுரோந்திரனுமே - வேர்பதிந் தொழியவா யிரம்வாளி பூதர்மேல் விட்டுநின் றதில் வியந்தாய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரிவாழ்குமரனே ௫௩

பூதர்க்கு ளுன்மத்தன் மந்தனொடு சிங்கன்விற் பொருபடைத் தலைவர்க ளெலாம், போரிட்டிளைத்திட விலக்கருட் டண்டகன் பொருவில்சோ முகன் விசயனே, டேதக்க வேனையரு மவ்வா றிளைப்பவுன் னிளவலாம் வீரவாகு, மெதிரோறிய சுரோந்திரன்றேர் தநுக்களை யெறிந்தாட வ்வனொர்கதையால், மோத வு முதைத்துவடி வாளான் மடித்திடவு மூடர்கள் வெருண்டோடவே, முனிவு மிகு சூரபன் மன்கண்டு தநுவளை முழக்கத்தி னூற்கலக்கி, மேதக்க பூதரை யிலக் கர்களை வாளிதூஉய் வென்றவலி யுந்தெரிந்தாய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௫௪

முந்தியெதிர் வீரசூ ரியன்விழுந்திடவுமிக முநிவீர ராக்கதன்கோன், மூன்பெய்து விழவீர மாமகேந்திரன் வாளிமுற்றுஞ் சொரிந்துவிழுமே - பிந்தி மிகு பகழிதூஉய் வீரதீரன் விழப்பெறும் வீரமாமகேசன், பீடுற்ற பற்பல்லவந் தாண்டி விழவும் பிறங்குவண் கேள்கோடி கொண்-டேந்தியும் வீரகோளரிக லங் கிடவீர முறுபுரந்தரன் விசிகமே, யுடன்வீசி விழவீர வந்தகன் சுடுகணைகளோச சியுஞ் சோர்ந்துவிழுமால் - வெந்திறற் சூரனிவ் வாறுசெயு மமர்வலி வினோதங் கள் பார்த்திருந்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்கும ரனே. ௫௫

எண்ணவர்கள் விழக்கண்டு மெதிர்வீர வாகுதனை யிகழ்சூர பன்மன் முன் னர், எந்தையாங் கந்தவேட் கொருதூத னன்றியுமே யெல்லாஞ் செய்வல்லே னுளக் - கண்மறைந் திடவோ யமர்த்தொழி னடத்தவே கருதெனக் கண்புகைந் து, கடியகோல் விடவிடக் கணையா லறுத்துக் கறுத்தவன் றேருடைத்து-மண்ம கள் கலங்கவம ரெதிராடி வெகுதெய்வ வன்படை விடத்துணித்தும், வாகுவா லேதடுத் தௌத்திரகாரமா மாப்போர் புரிந்துமந்தோ-விண்மன துலைந்திடத் த ண்டா லயர்ந்திதேர் மிசைவீழ்ந் திடத்தெரிந்தாய் மேதகையரோதுமிரு மாத ரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௫௬

திறல்வாகு செயல்கண்ட போதே யெதிர்ந்துபொற் றேர்மிசை விளங்க நீவன், சேனையொடு வீரர்துணை யின்மையா லவுணர்கோன் சிறுபால னென்றி கழவே-மறமுளா யறமிலாய் நீதிதவிர் பேதாயிவ் வார்த்தையென்பா லனேனும், வன்மைபா ரரனுதற் கண்ணழற் பொறியென்று மதியமர்க் கெதிர் கென்னவே, யறமிலா தண்டமுழு தாண்டவன் வெகுண்டுகணை யலகிலா துய்ப்ப மதியா, சிவைதடுத் தனதுசீ ரறியாத வவன்மீதி லம்பே ழிரண்டு பெய்து-விறலுளா னுயி ரஞ் சரமெய்து மற்றுமொரு வேல்விடச் சிந்திநின்றாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிருபாலமர வேதபுரிவாழ்குமரனே. ௫௭

அம்மம்ம வெஞ்சு ரொதிர்ந்தெதிர்ந் தாமெம ராற்றவல் லவருமுளரோ ஐயநீ விளையாடல் போலவன் விடுங்கணை யறுத்திரத மவைதகர்த்துத் - தெம்ம டையர் குலையவோர் மதாணியொடு மௌலியைச் சிந்திவளை யவுணர் குழுவை உ, தேய்த்தயன் மாலரன் படைவிடக் கைக்கொண்டு சிலபுந்தி புகல மாழ்கி-நம் மனை புகுந்துபல சேனைகொடு வருவமென நடலையுடையவன்மறையவே, நாடு பூ தர்களெழுந் துடனேகி யன்னூன்ற னகரழித் தங்குவெகுபேர் - விம்மத்தொ லைத்துவர வெய்யோன் கடற்புகவு மீண்டுபா சறையமர்ந்தாய், மேதகைய ரோ துமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரிவாழ்குமரனே. ௫௮

இப்படி யிரண்டாகு நாளேகி யிரவியெழ விரவிவெகு ளானெழுந்தே, யின்றுவெல் லுவனெனத் தந்தைபால் விடைமாயை யிடையோர் படைபெற் றிரதமேல்-எப்படைக் கலமுந் துணிந்தெடுத் தைம்பதா யிரவெள்ள மாஞ்சே னையோ, டெதிரவெதிர் வீரர்கோ னவுணரொடு பூதர்க ளிலக்கமொண் மர்க டொலையவே -யப்பகைவன் விடுசரத் தெதிர்சரந் தூவிநின் றவனேடெங் கணு முலாவி, யமராடி யவன்மார்பு துளைபடக் கணைகடூ யமரர்படைகொண்டனுப்பு விப்பமா றும்படை விடுத்துஞ் சயித்துமுனைவேண்டிநிற் பதுமுணர்ந்தாய், மேத கைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௫௯

அம்பரத் திடையொளித் தனனுத வன்பகைஞ னுதவனு மகிழ்கொண்டு மே, லம்பரத் தற்றனன் பின்னுமவன் விடமாயை யாம்படையை யம்பரத்தே யும்பர்கள் கலங்கும்வகை வீழ்ந்தயரும் வீரர்கோ னுன்வேல்செ யருளாலெழுந் தொன்னலன் புரமேல வாயிலிற் புலிமுக னெழிந்திடச் செய்தரண்கால்-வெ ம்படை விடுத்திடித் தெரிகொளுவ வெரிசெய்படை விட்டபொழு தேழுமுகி லும், வெய்யன்விடை யான்மழை சொரிந்தழித் திடலும் வெகுண்டுகண் டோ ட்டியருளே-விம்பமா முனையவண் சிந்தைசெய் தவுணர்களை வெல்லநின் றது முணர்ந்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிருபாலமர வேதபுரிவாழ்குமரனே. ௬௰

இதுதெரிந் திடுசூரன் முன்னரன் றிரவில்வந் திரணியப் பேரறிஞனீ யிமையவர்க ளிடர்படச்செய்தபா வத்தான மிறைவனருள் குமரவேளே - முது

சினங்கொண்டழித் திடவந்த தின்றுநா முன்பணிந் தெமையளிப்பாய், முதல் வவெனி லருள்செய்யு மென்னவே தந்தைவெகு முனிவுகொளமாற்றிவெம்போ ரதுசெய்வ மெனறுவர் தவுணனு தலினெதிர்த் தமராடி வீரவாகு, வண்ணலும் பூதர்களு மாற்றுமம ராற்றும லறிவினு லசுரர் முழுதும்-விதுசூடி மகவான் மடிந்திடு த றிண்ணமென மீன்வடிவின் மீந்ததுணர்வாய், மேதகைய ரோதுமிருமா தரிரு பாலமர வேதபுரிவாழ்குமரனே. ௬௧

ஆகவிம்மூன்றுநா ளேகவிருள் வலியனுக வறிவில்வெஞ்சூரன்விடையா லக்கினி முகத்துமகன் வந்தெதிர்ந் தமர்வலிந் தாடிவன் பூதர்கள் வெகுண், டேகவீரர்க்குட் புரந்தரன் வலிகுன்ற வீசனருள் படைவிடுத்தே, யேழுவீரர்களு யிர் கவர்ந்திட்டும் வீரவா கெதிர்சமர்புரிந்து தேர்மேற்-சோகமுற் றங்குவரு காளியமர்செய்துந் துதித்தேக மிகுவாளி தூஉய்த், தூயன்விடு கணையா லறப்புண்டுதொலையவேதோன்றுத வீரமொழுவார் - வேகமுற்றிய மனற் கைலாய மேவிவர வீரர்கோன் மகிழ்வ துணர்வாய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிருபாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௬௨

மூவாயிரம் புதல்வர் சூரன்விடை யாற்பூதர் முன்னவுணர் பொருதவெதிரே, முட்டியவரவர்படக் கணைமழைகள் கொட்டிவெகு முனிவோடிலக்கனை வெலத்-தாவாத புகழ்பெற்ற விசயனுஞ் சோர்ந்தெதிர் தளர்ச்சியின் றடவெழுந்து, தனைகிழிய வனையர்கின் றமராடமிகுதுன்பு தாங்கியுனே யுன்னியிதுபோ-தாவா முன் வந்தெமைக் காவா யெனச்சென் றளித்தாயொர் காரிப்படை, யதுகண்டுன் மத்தன் மாயைப்படையை யேவநீ யருள்படைவிடுத்து விசயன்-மேவார்கண் மீளாதொழித்திடத் தினகரன் வேலைபுக்கிட மகிழ்ந்தாய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௬௩

தருமகோபனு மெழுந்தன்றிரவு சூரிடைச்சாற்றிமதி சிலவளைந்து, சாடுவே னென்றுவிடை கொண்டவுணர் சூழத் தரும்புண்டரீகமுதுசே-வருமளவிலேசமர்க் களநண்ணு பூதரும் வாளவுணர் குழுவுமசுர, மந்திரிகளோ டிலக்கருமுருக்கப் பொருதுவாடவே வீரபாகு - பொரும்வீர மாபுரந் தரனெதிர்த்திடவவன் புண்டரீ கஞ்சலங்கப், போய்வீர வாகதைவிழுத்தி மிகு படைவிடும்புண்ணியப் பகையழித்து-விருதுகொள வேகரியெழுந்து துதிசெய்ததிசை மேவியுற வுள்ளுவந்தாய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௬௪

நாலாகு நாளிரவு பகலா வமர்த்தொழி னடக்கவெஞ் சூரனுள்ள, நலியவிருள் வலிவரப் பாநுகோபன் புந்தி நைந்துய்யு மாறுபுகல - வேலாத சூரன் கடுத்திட வெகுண்டுமேற் றென்செய்வ தென்றுகூளிக், கிளைதரு பறந்தலைக் களநண்ணி யவரவ ரெதிர்த்திடப் பலவிதத்துந்-தோலாது நின்றெதிர் பெரும்போர்புரிந்துமிகு தொந்தனா யடைந்துவிண்ணிற், றண்ணெனத் தாவவும் விடாப்

பகைகொள் வீரர்கோன் றண்டாடி யுயிர்வெளவியே-மேலா மகிழ்ச்சிகொடு மீண்டுமீக் மெய்யன்பு மேவு திறமுந் தெரிந்தாய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே கூரு

பாநுபகை யானவரு மைப்புதல்வனெழியவே பரன்வரம்போனதென் றுட், பட்டுமறி வில்லாத சூரனே தம்பிபாற் புலதூத னாத்தள்ளவக்-கோனுளந் தடுமாறி வருபோது நகர்பதும கோமளை புலம்பநோக்கிக், கொடியனிட மேவ முற் றுங்கூறி யின்றுநீ குமரவே டனைவெல்வையேல்-ஊனுயிர் தரிப்பனென் றேதவரி முகனடைந் துத்தரக் கடலிலோங்கு, மூரிலுண் டளவாப் படைக்கல மிலக்கமா யுறுவெள்ள மாளசேனை-மீனுலவு கடல்போற் புரண்டுவர வந்தசெ யல் விபுதர்கண் டயரவோர்ந்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே கூகூ

அப்போதுன் விடைகொடெதிர் வெகுள்வீர வாகுநின் றாயிரம் யோசனை பரப், பங்கமுட னுயிரஞ் சிங்கமுக முங்கொண்ட வடலவுணன் வளைபூதருந் துப்போடு பொருதப் பிடித்துப் பிசைந்துதன் றளைமூக் குயிர்ப்பெறிந்து, தூ செனக் கண்டுமேல் கிழெறிந் துடல்வீரர் தோற்றிட விலக்கனையடக்-கைப்போர்ச் சிலக்கணைக ளேய்த்தானை யவுணனைக் கலகலத் திடவடித்துக், கடியதேர்தனி னின்று வந்துவந் தமராடு காளைமுதன் மடிபடச்செய்-விப்போ மெனக்கொதித் தன்றுசன் னத்தமொடு மிடலம்பு தூர்த்ததோர்ந்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரிவாழ்குமரனே கூஎ

அரிமுகன் மக்களா நூறுபேர் தமைதூறி யங்கூறு பாடிலாதே, யைந்நூறெ டைந்நூறு கணைதூவு மவுணர்களை யவ்வாறு விட்டுமெட்டே-பரிமுகத் தேரேறி வீரவா குலவுதிறல் பார்த்தவெய் யோன்விளித்துப், பாலன்முரு கனுமல்லை யொருவரினு மல்லைசிறு பையவென வெல்வனென்று-நெரிபடைகள் விடவிட மறித்தும்பல் கணைதூவி நெருநெறென விரதமுறிய, நிகரிலா வமரொதிர்த் தாடியுந் தொலைவிலா னெடுமாய பாசம்வீச-விரிகயக் கடலூடு கட்டுண்டு பூதர்முதல் வீரவா கயரவோர்ந்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே கூஅ

கடவுள ருணர்த்தவொரு தேர்மீதி லாரோ கணித்தமர்க் களநண்ணிநீ, காரவுண்ணீரா யிரங்கைகொடு பூதரைக் கடிதில்வயி றாடடக்க-நடலையவு ணப்படை யைவாளிதூஉ யட்டவ னவின்றசொற் கெதிர்புகன்று, நடுவுட றுளைத்தவன்வலி தொலைத் துப்பூதர் நாடுவீ ரர்கள்வரவுமே-படபடத் தவனோர்தண் டேவவத் தம்பலபறித்தும்பி னெழவெறிந்து, பற்றுபோ தாயிரஞ் சிரம்வீசி யெழுகாற் பறித் தும்பின் வந்துபொரவே-விடமனைய வரிமுகன் படுமாறு குலிசம் விடுத்தடர்த் ததின் மகிழ்ந்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலர வேதபுரிவாழ்குமரனே

எல்லா மொழிந்துதுய ருற்றகா சிபர்புதல்வ ரோறண்டமாயிரத்தெட், டினி லுலவு தானையவு ணர்கள்குழு மவுண்டபூண் டிரகத்தெ திர்ந்துவரவே-மல்லார்புய ப்பூதர் வீரரொடு வீரர்கோன் மலைவுற் றுடைந்திடப்போர், மண்டியட ரவுணனை த் தேரோறி வாளிதூஉய் வருமண்ட வழியடைத்துச், சல்லாப மொடுசெருத் திட் டுமுனை யசுரர்கோன் சற்றுமதி யாதுதன்னைத், தான்புகழ்ந் தேபொருது வீரர் முத லோடச் சயங்கண்டு முனையெதிர்த்து - வெல்லாது தேர்சிதைந் தாகாய முதலெங்கு மேவியமர் செயமலைந்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரிவாழ்குமரனே எ0

அண்டத்தி னப்புற மிருந்துவரு படையையு மடர்த்துமுன் னரன்மகத்தி, லருள்வேக விரதத்தி லேறுசூ ராழிமுத ளைவில்படை விடமறித்துச்-கொண்ட வன் றுனிபடச் செய்தண்ட கோடிகள் குலாவியு மலைந்துமாயை, கூறுமமு தக் குன்றி னுலிறந் தவொழக் கொன்றுமிந் திரசாலமாக், கண்டசன் றோர்கொட னை வோரையு மயக்கக் களைந்துகணை பலகொண்டு தூஉய்ச், கலசலத் திடவடித் தேறுசிங் கத்துயிர் கவர்ந்துநே மிப்புளாக-விண்டகைகொண் மயிலேறி யட்டுமெ ண்புனலங்கி வேற்றலம தாகவட்டாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே எக

மாலாக வஞ்சனொரு கூற்றெனவு மிருளெனவு மலையெனவும் வளியென வுநீள், வடிவுகுற ளெனவுமன லெனவும்விட மெனவுமொர் மகார்களிலை யோர்க ளெனவும்-மேலாகி யமர்செயக் கோடியா யிரம்வாளி விடட்டு மியாவுமான, மேனியெழில் காட்டநீ மதியொளே முருகுதுதி வேண்டுமெச் சூரனுமுன்- போலாக வேயெதிர்த் தோடியார் கவியிடைப் புக்குமா மரமதாகப், புலவர்மலர் மழைபொழிய வவனுமயில் சேவலாய்ப் புறமணுகி வாழவெற்றி, வேலாயுதத் தாற் பிளந்தவைகள் பொரவுநீ மேற்கொண்டு நின்றருளினுய், மேதகைய ரோது மிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே எஉ

ஆனசெயல் கேட்டசூர் மனைவிவிண் ணுலகுறவு மவரவர்க் காங்கிரியை நன், காற்றவிர ணியனும் புகர்க்குரு விஞற்சிறை யகன்றுவரு சேர்ச்சயந்தன்- வானவர்க டொழுதிடப் பூதர்படை வீரர்விறல் வாகுசூழ் தரமுனிவருண், மகி ழவிந் திரன்வாழ்வு நிலைபெறப் பல்லுலகு வாழ்த்தமீண் டமரர்போற்றுங்-கோந கரமாய்ச் செந்தி லோங்கவெண் கோழியொரு கொடிகலா பத்தமயின்மேற், கொள்ளும்வா கனமாக மூவா றியங்கவொளிகொள்ளவீராறு புயமென்-மேனயங் கொண்டரு ளருட்கணே ராறுமுகமேவிபரி யணையமர்ந்தாய், மேதகைய ரோ துமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே எ௩

தேவகாண்டம்.

புண்ணிய மெனும்பயிர்க் கவுணர்களை யறுமாறு புரியுத்தம் யுத்தமென வே, புவனமுற் றும்புகழ் பிரதாபநீ செந்திலிற் புக்கரித் தவிசின்மேவி - யெண்

ணிலமரர்கள்பூசை யன்றிரவு கொண்டிரவி யெய்திடச் சிவனையர்ச்சித், தெ ழிலார் திருப்பரங் குன்றினிற் புனைவர்கோ னெண்ணியமை தருமாலயம் - நண் ணியங் குறைபரா சரனுறு மைந்தர்க்கு ஞானபோ தகநல்கியே, நகைமதி முகத் தெய்வ யானையை யுனக்கீய நாடிவேண் டவுமுளத்தே-விண்ணிறை களிக்க ம ண நாளைபுரி குவமென்று மெய்ம்மொழி யளித்திருந்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. எ௪

உம்பர்கோ னுனதுகல் யாணவை பவமான வுற்சவச் செய்தியெங்கு, மொற்றரா லோதப் புரிந்துதெய் வப்புலவ னெளிவீசு நவமணிகளாற்-செம்பசு ம் பொன்னினால் வதுவைமண் டபமன்று சிங்கார வனமுதலெலாஞ், செய்யநக ரெங்கணுங் குமுகுமென மலர்மாலை செஞ்சாந்து செறிய முசுவாய்-அம்பரன் பணைமீது வில்வமொன் றேயெறிந் தகிலமுழு தாளுமுசுகுந், தனுமன்னர் யாரும் வர முகமனிட் டிரவுபோ யாதவனே டமரர்முனிவோர்-வெம்பரங் குன்றுறத் தனையளணி பெறவந்து வேண்டவு மகிழ்ந்தெழுந்தாய், மேதகைரோதுமிரு மாத ரிருபாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. எ௫

இதமேவு பல்லிய முழங்கவைந் தருமலர்க ளெங்கும்விண் மூடவாண் பெண், எல்லாங் குதூகலங் கொண்டாட மங்கையர்க ளினியகா னஞ்செய் தாடச், சதமகன் மான்முத லுளத்தின்பு தேக்கிடச் சசிபசும் பால்கொண்டுபொ ற், றுள்விளக் கிடவதுவை மண்டபஞ் சார்ந்துமயி றனையொருவி யரியணையின் மேல், நிதமணக் கோலங்கொள் கோலாக லாவென்ன நீயமர்ந் தருளவங்கே, நித்தனுமை யோடுவந் தங்கைகொடு புல்லியு ணிறைந்துவந் துச்சிமோப்ப, வித விதப் பூவனத் தின்மடி யிருந்துசூர் விதியோத விதிமகிழுவாய்,மேதகையரோது மிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரிவாழ்குமரனே. எ௬

அம்மையப்பன் மகிழ விந்திரன் பெற்றபெண் ணமுதுபூங் கொம்பெனத் தா, ளணுகியவ ளைப்பணிந் தனதுபான் மண்டபத் தரியா தனத்திருப்ப-மும் மையுல குந்தாங்கு கைம்மலரி லிந்திரன் முன்றேவி கரகநீரால், முண்டகத்தாள் விளக் கிப்பூசை யாற்றியொண் முகமான் மலர்க்கையேற்றி-யெம்மையாள் கோ வுக்கு நல்கினே னல்கினே னென்றுநீர் வார்ப்பவாங்கி, யியமிக முழங்கமங் கல நா ணணிந்துகுழ லெழில்பெற வணைந்து மகிழ்வால்-வெம்மையழல் வினையாதி மறைவிதியின் முற்றவருள் விளையன்னை யோடிருந்தாய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரிவாழ்குமரனே. எஎ

வாசம் பரங்குன்றி னிற்கொண்டெழுந்தருளி வானுட்டினிற்புனைவர்கோ ன், வளமொடு புரிந்தநக ருற்றிந்திரற்குமணி மகுடமுடி சூட்டிமிக்க-நேசமொ டிருந்துவெண் கயிலையை யடைந்தங்கு நின்றுநவ வீரர்முன்போ, னிற்கவொளிர் கந்தமா தனமீது தேவியொடு நிறையருள் புரிந்துறையுநீ - பாசமக விந்திரனை யாசாற்கொ டயிராணி பாலிருத் தித்தேவனைப், பாதுகாக் குஞ்செயல் சயந்தனு

க் கருளினுய் பகைவந்த வகை வினவவில்-வீசமுடி சூடினே ஞசானு னருள் வேண்டி வினைசெய லுணர்த்த மகிழ்வாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பால மர வேதபுரிவாழ்குமரனே. எஅ

தக்ஷகாண்டம்.

தேவர்துதி மகபதி துறந்திடா தின்புறச் செய்தருளி யுண்மகிழ்ந்து-செப்புமுன் ஞளயன் புதல்வர்பதின் மருளறிவு செறிதக்க பூபதிக்குத், தாவின் மூ வரிலுயர்ந் தருள்பரம சிவமகிமை சாற்றியநு மானமாற்றித், தக்கவிடை தந் திடத் தக்கன்மானதவாவி சார்ந்துசக சிரவருடமோர்-பாவனையுளத்தொடு தவஞ்செய்து சிவபிரான் பரையோடு விடைமேல்வரப், பணிதுதி புரிந்துலக மெல் லாந்த ஞணையுட் படியவும் பரையுமகளாய், மேவவும் பரமனே மருகனு வரவு மொரு மிருவரம் பெற்றதோர்ந்தாய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வே தபுரிவாழ்குமரனே. எகூ

தன்றுதை யருடக்க மாபுரியின் மறைவல்லி தன்னிடத் தாயிரஞ்சேய், தந்தாயிரஞ்சேட் பினுந்தந்து தந்தைசெயல் சாரப்புரிந்தோர்முநியா, லொன்று த செயல்கண்டு தருமன்முதன் மாதவர்க ளுறவரிவையிருபத்துமூன், றுதவிமதி மணமேவ வரிவையிரு பத்தெழுவ ருதவியா சாற்றிமதியு, ணன்றுக விருவரை நயப்பவவ ஞேரமது நாடியொளிர் கலைகளெல்லாம், நாளுக்கு நாள்குறைந் திடுகெ வென் றவனேர்கலை நாதன்முடி யேறவச்சூள், வென்றுக வொருவாறு தக்கபூ பதிகண்டு விமலனை முனிந்ததோர்ந்தாய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. அ௦

தக்கன்முனி வைப்புலக முநிமாற்றி யுறவெமது சாம்பவி மகேசர்மகிமை, தான்வினவி யவர்சொலத் தேர்ந்துமே தோதனைத் தான்மதித் திடமுனிவு கொண்—டக்கருணை வடிவான பரனரி யயன்றேவ ரணுவகையு ளறிவளிக்கு, மச் செயல் விடுத்திடச் சடமெலா மாகவுமை யஃதறிந் தேத்தவெழுவார்-நக்கனரு ளாலுருத் திரரவர்க ளிடைமருது நாதனை யருச்சிக்கவே, நண்ணுவார் யாவரும் பிழைதவிர்த் தாள்கென்ன நாயகி யிடத்ததென்று-மிக்கவர்க் கருளியுமை தக்கன் மா மகளாக விடைபரமர் செய்ததோர்ந்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிருபால மர வேதபுரி வாழ்குமரனே. அக

தனியமுனை வனசமேற் சகமீன்ற சங்கரியொர் சங்கவடி வாய்க்கிடந்து தக்கன்மனை யொடுபோந்து மாசிமக நாடனிற் றண்புனல் குடைந்துமீள்காற்-கனிவுட னெடுப்பமக வாகிமறை வல்லிகைக் கனியாய் வளர்ந்துசேடிக், கணமொடைந் தாண்டின்மே லாறிரண் டாண்டளவு கடவுளைக் கருதிநோற்றுப்-பனிமதி முடிப்பரனை மாறுகநோக்கிப் பழித்துனையின் மகிழ்வளித்துப், பகர்வரிய மாதவத் தந்தைமறை வல்லிகை படைத்ததவ மோடளிப்ப-மினியொளிர்செய் மணமண்ட பத்தினிற் பரமர்பால் விபவமோ டிருந்ததோர்ந்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. அஉ

சங்கரி வருந்தவொரு மாமனு மிகழ்ந்திடச் சம்புமறை வாகிமறைவிற் ருக்கா யணிப்பெயர்கொ ளம்மையைக் கொண்டுபோய்த் தவளமலை மீதிருப்பப் புங்கவர்க ளுனைகொண்டு தக்கனுங் கைலையிற் புக்கிடமிலாது மீண்டு, புத்தேளிர் காளின்று முதலாக வரனையோர் பொருளெனக் கொள்வதழகோ - உங்களுள மெனவென்ன வவரவ ரிசைந்தேக வுந்திபூத் தோன்பினொருகா, லொருமகஞ் செயவுன்னி யும்பர்மால் புதல்வர்வர வோதியொரு வாறுசூழ்ந்து-வெங்கணரவாபரணர் முன்போய்ப் புகன்றுசிறு விதியுட னிகழ்த்த வுணர்வாய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரிவாழ்குமரனே. அரு

அயன்மக முயன்றபோ தங்கமரர் வரநந்தி யண்ணலொருநூறுகோடி, யானசா ரதர்சூழ மாதேவன் விடையினு லவணுற வெகுண்டு தக்கன்-நயவசன மின்றியரி யேபரம்பொருளவியை நல்குதந் தாயென்னவே, நந்தியெண் ணரிய சின மேவியா னில்லாது நண்ணுமக மாற்றுவோர்க்கும்-பயமிலா திகழ்செய்த தக்கனுக்குந்தலை படக் கடவ தங்கணுற்ற, பலவமரர் சூரனுன் மாருத துன்பம் பட்க்கடவ தொன்று சாபம் - வியனிலா யாகசா லைக்குளிட விதிவேள்வி விதி போன விதமு மறிவாய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரிவாழ் குமரனே. அச

தந்தைமக மதுவாக மற்றுமொரு பகன்மகந் தக்கனுற் றிடமுயன்று, சாம்பசிவ னல்லாது மற்றையர் வரச்செய்து சாருந் ததீசிமுனிவர்-அந்தோவி தென்னபதி யுமையின்றி மகமாற்ற லழகோவெனச் செயலிதா, மறிகவென் றியாவர்க்கு மீசனன்றே பரம னவமதித் தாயே யெனப் - புந்திகொள் ளாதென்பு புனையுமோ தலைமாலை பூணுமோ சாம்பர்மேனி, பூசுமோ கங்காளமேந்துமோ கேசமும் பொருபன்றி தருமருப்பும்-விந்தையுள கமடவலியோடுந் தரிக்குமோ விமலபர மெனவறிகுவாய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ் குமரனே. அடு

உயிர்களொழி தருசெயல் படைக்குமோ புலிதந்தி யுரிபூணு மோகணிச்சி, யுழைசூல மேந்துமோ பலியேற்கு மோநட முஞற்றுமோ சாரதரொலாம்-அயலுறத்திரியுமோ நச்சரவு வெண்டலையை யணியுமோ வேறுமேனி, யடையுமோ வன்மாட்டி லேறுமோ கொடுவிட மருந்துமோ யீமமுறுமோ-மயிர்மீதி லொருபெண் சுமக்குமோ வதுவன்றி வாமத்தி லொருபெண்மேவ, வைக்குமோபிள்ளையும் பெறுமோ வெவ்வியகுணம் மருவுமோ பரமனென்று-வெயில்வீசு முடிமேவு தக்கனிகழ் செய்திவைகள் வினவுசெய லுந்தெரிந்தாய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரிவாழ்குமரனே. அசு

பிரமன்முத லோரைப் படைத்தழித் திடுதொறும் பிரியென்பு தலைபூணுமே, பேருடலை நீருக்கி யணியுமே யதுசான்று பின்னவர்க் குப்புவியையுண்-கரவனைப் பன்றியாய்க் கொன்றவன் கோடுமெய் கலந்திடச்சேர்த்தாழியிற்,

கடைமந்தரந்தாங்கு மாலாமை யோடுங் களித்துத் தரித்தருளுமே-பரமுத்தி
கருமமே யென்றதா ருகர்வலிபறிக்கமோ கினியாகியே, பச்சைமாலேகப்புரிந்து
பலியேற் றனையர் பன்னியரி டைப்ப லுருவாய்-விரகர்போ னூற்பத்தெணு
பிரம் புதல்வர்வர விரவினனென்ற துணர்வாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரி
ரு பாலமர வேதபுரிவாழ்குமரனே. அஎ

அதுகண்ட மாதவர்கள் வேள்வியாற் கண்டபுலி யம்பரசு நவ்வியரவம்,
அடுபூதர் வெண்டலையோர் துடிமுயலசன்றனை படக்கருதி யேவிடுப்பக்-கதுமெ
னப் புலியுரித்துரிதரித் துப்பூத கணமய லுறப்பணித்துக், காலின்முய லகனையு
மிதித்து மற்றவைமெய்க் கலந்தருளி யமரரோத்தப் - பொதுவினட மாடுமே வெ
ங்கயா சுரனதுரி புகல்புக்க மாதவர்க்காப், போர்த்தருளி யேயயனரிக்குளூறு
மாசங்கை போக்கிவயி ரவனாயாக்கி-விதியிகழ வவன்முடி யடர்த்து மால் வெ
ருவும் வகைவிட்டருளுமென்ற தறிவாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிருபாலமர
வேதபுரிவாழ்குமரனே. அஅ

இந்திர னகந்தைகொள வேறுருக் கொடுபோரியற்றவற்குண்மைகாட்டி
யேத்தவிட் டவன்மீது கொண்டசின மேலாழியிடவே சலந்தரப்பேர் - மைந்த
ன்வந் தளவினு டென்புதந் தேகமிலை மருவவேறருவினேகி, வலிகாண்டு மென்று
மண்ணுழியொரு தாளால் வகுத்துக்கொடுத்தடர்த்து - வந்தருளுமே யெலாமொ
ழிநாட னிற்றருமமானதே விடைவடிவமா, வரவேறி யாழியிற்கடை நாளி லரவு
தருவன் கடுவையுண் டும்பர்தம்-வெந்துயர கற்றியேமுடிவு நாளி னட மேவு
மே யென்றதறிவாய், மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்
குமரனே. அகூ

அம்மையோர் பொழுதான் கண்மலர் புதைத்தங்கி ம்பகத் தாலெடுத்த
வத்தத்தின் வேர்வையே பத்தான கங்கையா யகிலமெல் லாம்பரவவே-செம்மை
யுற வேணிமே லணிதங் நயன்றெழில் சிதைத்துமா லொடுமு னேத்தத், திரு
நீறு கண்டவனா யிடமே தரித்திடத் தேவிவந் திடவருளுமே - மும்மையுல குந்
தொழு வரம்பெற்ற கயமுகன் முடிந்திடக் குடிலையும்பல், மூன்னிலையி லெங்கர்
ப் பிள்ளையைப் பெற்றருளி முடியமரர் துயர்நீக்கியவ்-வெம்மையான்முன்செய்
வெங்கொழின் மகவுமுன்செய் விதித்தருளு மென்றதறிவாய், மேதகைய ரோது
மிரு மாதரிரு பாலமர-வேதபுரிவாழ்குமரனே. கூ0

சாத்திக மிராசத மிருண்மையன் மாலுடன் றந்தாக்கல் காக்கலிந்து, தாம
தத் தாலழிவு செய்துயிர்க ட்கொரு தனியிளைப்பது மாற்றுமே-எத்துமறைகுண
ரகித சிற்பரம்பொருள்விமலனென்னுமே யறிந்தாயலை, யென்றுபலகாலையானன்
குறத் தக்கற் கியம்பவுட் கொண்டானலன்-காத்தருடதீசிபுதி யில்லாத மகமழி
க கணவமர ரொழிகமறையோர், கடவுளடியார்சாத னப்பத்தி யின்றிமெய் சடிங்
தொழிக வென்றுதக்க-வேத்துவேள் விச்சாலை நீங்கவர் டகமாடை வீசிவினை

முயல்வதோர்ந்தாய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௯௧

நாரத னறிந்துபரி பூரண னிடத்தோத நாயகி பரன்செய் விடையால், நண்ணிவேள் விச்சாலை யங்கணுறு நிந்தையை நவின்றுபர னேக்கில்வந்த - வீரபத்திரனையுந் தன்சின மெலாங்கூடி வெளிவந்த காளிதனையும், விரவப்புரிந்துறக் கடவுள்விடை யாலவி னுய்ப்பூத ருடனேயார-வாரமிட் டமையாத தன்மையால் வேள்வியை வளைந்தமர ருள்ளமோர்ந்து, வன்மனத் தக்கன்மக முடியோ டழிக்க வரன்வரவை யெதிர்நோக்கியங்கு-மேருவனா போன்முடிகளாயிரங் கொண்டிலகு வீரனின் றதுமறிந்தாய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிருபாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௯௨

தண்டா லடித்துமிகு தலையிற்புடைத்துமொரு தனதுளம் போற்பல் வகையாய்த், தண்டனையியற்றியும் விண்டயன் விழச்செய்து தளரமரர் தமையடர்த்துக்-கண்டாங் குளங்கலங் கியதக்க னிகழ்முடி கடிந்தனவி விட்டுவீரக் கடவுணகை செயநின்ற காளிமா தேவியெதிர்கணமாதர் வகையடர்க்கக்-கொண்டாட்ட மிடுபூதர் புரிசைவேள் விக்களங் குலையச் செய்திடமாயவன், கோபமொடெதிர்த்திடப் பரமனரு டேர்மிசைக் குலவுமருள் வீரவள்ளல் - விண்டாவிராயிரங் கைகொண்ட தேவியொடு வெளிவந்து நின்றதுணர்வாய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரிவாழ்குமரனே. ௯௩

அவ்வமய மாலெதிர்ந் தமராடு திறமியம் பரிததனைவீரன் மாற்றி, யருளாடல்புரிவது மியம்பரிது மாலேவு மாழியை யயின்றுசினவச் - செவ்வியவொர் வாக்காற் பரன்றடுத் திடவரி தெரிந்தேத்தி யருளடைந்தான், தேவதேவன்பராபனையோடு வந்தருட் டெரிசன மளித்துநோக்கக்-கோவ்வைவா யுமைவேணடவீரனு லவரவர்கள் குதுகலங் கொண்டெழுந்தார், குறைகடீர்ந் தயனு மகன்மறி முகத் தோடெழக் கொண்டணைத்து வகைபூத்தான்-வெவ்விய வுளத்தவர்க்கபயமே தந்தறிவு விளையவருள் செய்ததோர்ந்தாய், மேதகையரோதுமிருமாதரிரு பாலமர வேதபுரிவாழ்குமரனே. ௯௪

தந்தைதன் றந்தையுந் தானுமொ ரகந்தையிற் றழலுருக் கொண்டபெருமான், சரணமுடி தேடியருள் பெற்றகதை கூறித் தவஞ்செய்வகை யோதநோற்று-வந்துசிறு விதிகணப் படைமன்ன னுகியே வாழ்ந்திடக் கருணைசெய்தார் வள்ளலாரீதுதான் மூலநீ யறிகவென மந்திரி சயந்த னோர்ந்தான்-கந்தவிர தஞ்சுங்க வாரமறு மீன்றுலாக் கதிர்மதித் திதியாறெனக், கண்டுநோற்றுப் புவிபுரந்து விட் பகைவென்று காசினியி லேழ்விடங்கர்-விந்தையொடுறெப்பூசை செய்து முசுகுந்தனும் வேந்துகதி பெறவருளினுய், மேதகையரோதுமிரு மாதரிருபாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௯௫

கந்தபுராணசதகம்.

நற்கலைச் சிவமுநிவரானவ்வி யகடுற்று நறுவள்ளி யகழ்குழிப்பால்,
நணுகியோர் கிராதனில் வளர்ந்துமங் கைப்பருவ நருவள்ளி தேவி தினையாம்-
பொற்புறு புனங்காக்க நின்வணாயி னின்றலகு புகழ்செருத் தணிவரைப்பாற்,
போந்தொர்முதி யாலறிந் தொருவேடனுச் சென்று புதுவிரக தாபமோதி -யற்
பளித் தவண்வேங்கை யெனமாறி வேடுவ ரகன்றபின் முன்போன்றுவந், தம்
மையை வலிந்திரந்தவர்வரக் கிழவுரு வடைந்தவர்க்குரிய பேசி-வெற்புறு சுனை
ப்பா லுளக்கருத் துவைதந்து வேழமுகன் வரவினைத்தாய், மேதகைய ரோதுமிரு
மாதரிரு பாலமா வேதபுரிவாழ்குமரனே. ௧௬

கூட்டுவிக் குந்திறத் தமையலு லங்கின்பு குறமாது தாமகிழ்ந்து, குறி
யறிந் துறுசேடி யாலொர்தர மின்பிற் குளித்தெழுந் தில்லிலேக - வாட்டமுற்
றவ்விலிற் சேடிகொடு பெற்றரிதின் மாதின்ப முண்டொர் பொழில்வாய்,
மன்னியயர மர்செய்த வேடனைக் குக்குடம் வலிந்தொலிக்கத் தொலைத்துப்-பா
ட்டின்ப முநியாற்றிரும்பிமான் மகளுனை பலித்திட வெழுப்பி யவர்முன், பா
வவருள் செய்தவ ரிலஞ்செய்த தவமெனப் பரிவோ டெழுந்தருளிநீ-மீட்டுமவர்
மகிழமறை விதியாற் கரந்தொட்டு வியன்மணக் கோலமுற்றுய், மேதகையரோ
துமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௧௭

அண்டர்கள் வியப்பவுமை யரனருள் புரிந்தேக வன்பின்வே டுவமாதர்வா,
யாகில் வாழ்த் திடுவா ரிதழ கழகு மலர்மாரி யதனுளருண் மாரிபெய்தாய்-
தொண்டைநாட் டுத்தவ மெனத்தணிகை மலையிற் றுலங்கியர னுருவமைத்துத்,
துணைவியொடு கந்தவரை மீதெழுந் தருளிமகிழ் துன்னிமகிழ் குஞ்சரிக்குப்-
பணைநிகழ் வோதியவ் விருமாதர் பாலெனப் பைந்தே னெனக்சலந்து,
பகர்கிரியை யிச்சையாஞ் சத்தியா யொளிர்தரப் பல்லுலக மேத்த மலரோன்-
விண்டமரர் கொண்டாட வன்பருக் கின்பருளி விளையாடல் செய்தருளுவாய்,
மேதகைய ரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி வாழ்குமரனே. ௧௮

ஆறுமுக மேவியரு ளாறுதல முந்தெரிந் தாறெழுத் தெண்ணியன்பி,
னூறுநின் றேபொய்ப்பவஞ்சவா தனைவெம்மை யாறுமெய் யறிவுளத்தோர்-கூறு
நின் மான்மியச் செவியுணவின் வகையையக் கொள்கையினர் பலர்பகர்ந்தார்,
குணமில்சிறி யேனுமுன் விரதமா மாறுன கோனுண் மதித்திதொறுந்-தேறும்
வகையுட் கொளத்துதியதாச் செய்துளேன் செப்பாறு பகுதியாகத், திருவுள
முகந்தருள்செய் தையனுயகி வயித்திய நாதர்மகிழ் கண்மணியே - வீறுசங்கத்
தமிழ்முதற்புலவ னேபுள் ளிருக்கு வேளூர்வள்ளலே மேதகையரோதுமிருமாத
ரிரு பாலமர வேதபுரிவாழ்குமரனே. ௧௯

தெய்வகுஞ் சரிவள்ளி தேவிமார் வாழிவெண் சேவற்பதாகையோடு, செ
ங்கிரண வெற்றிவே லும்பச்சை மயிலுமெய்ச் செல்வவிளை யவரும் வாழி-கை
வளர்மெய் யருள்வாழி கழன்மலர்க் கதிவாழி கண்களரு ணோக்கம்வாழி, கந்தம
லை வாழிநீ யுகந்ததலம் வாழியுட் கருதாறெழுத்தும் வாழி-உய்வகைசெய் முருக

நாமத்துடனெலாம்வாழியோதுகென மாரசமயம், உற்ற மெய்யன்பரிச்சதகபா
ராயண முகந்துமகிழ் வோர்கள்வாழி-மெய்வழியு ளின்புதரு திருவுள்ளம் வாழி
யருள் விளையுமுத னிவாழியே, மேதகையரோதுமிரு மாதரிரு பாலமர வேதபுரி
வாழ்குமரனே. ௧00.

வேலுமயிலுந்துணை.

கந்தபுராணசதகம்

முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிறப்புப்பாயிரம்.

கும்பகோணம் நேட்டிவ் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்போதகாசிரிய
குடவாயில் வித்துவான்
ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணப் பிரசங்கி
ம-ள-ள-ஸ்ரீ
ஐ. சண்முகம்பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பூமேவு சோணாட்டுத் திருமுல்லை வாயிலெனும் புரத்தில்வந்தோன்
மாமேவு புகழையா சாமியண்ணல் செய்தவத்தில் வந்தவள்ளற்
றாமேவு குண சிவசுப்பிரமணியவே ணயந்து தொடர்ந்துகேட்பப்
பாமேவு கந்தபுராணச்சுருக்கச்சுருக்கமெனப் பதிகம்போல. க.

சரிதமெலா மாடிநிழல் போற்றோன்ற வுயர்சதகத் தகுபேரோர்நூ
லரிதரி தென்றுயர் கவிஞர் நனிவியப்ப வியற்றியச் சிலமைத்தானென்
பாற்
பெரிதுவக்கு நண்புடையான் கௌரிமாயூர நகர்பிறங்க வாழ்வோன்
விரிதமிழ்ப்பேர் மாரிபொழி சந்திரசேகரநாமமேலோனம்மா. உ.

இந்நூல் ஸ்கந்தசஷ்டி விரதத்தில் பாராயணம் செய்ய
மிகவும் உபயோகமுள்ளது.